

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

20. neděle v mezidobí cyklus B

„Já jsem ten chléb živý, který sestupuje z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mně poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli otcové a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít na věky.“ (Jan 6, 51 -58)

Kněz si zavolá děti nadšeně před obětní stůl: „Děti, pojděte dopředu!“
Doporučuje se, aby si sám posadil do podřepu nebo na taburet.

Milé děti, nenapadlo vás někdy, jaké by to bylo, kdybyste žily v době, kdy na zemi byl Pán Ježíš? Kdybyste se mu mohly dívat přímo do tváře, slyšely, co říká, viděly ho jíst, pít, usmívat se, mluvit se svou matkou atd.? (*nechte reagovat děti*) To by bylo na jednu stranu moc hezké a určitě velmi zajímavé, ale také nebezpečné a těžké. Proč? Protože Izraelity v té době sužovala Římská říše a lidé žili pod Římany v područí a protože byste viděly, že poměrně málo lidí věřilo, že Pán Ježíš je Syn Boží. Není to totiž vůbec jednoduché uvěřit, že ten, který vyrůstal jako dítě v nazaretské rodině, stejně jako ostatní lidé jí, pije, směje se, odpočívá, je Bůh, který přišel, vzal na sebe naše lidství a žil mezi lidmi, jako jeden z nás. A dokonce říká, že ten kdo ho nepřijme s jeho tělem a to takovým způsobem, že ho opravdu přijímá do svého těla, tedy kdo nevěří, že chléb a víno, který mu Ježíš nabízí, jsou jeho tělo a krev, nemůže mít věčný život. Takže vidíte děti, že to není vůbec snadné. My na rozdíl od lidí, kteří byli kolem Ježíše, máme už dvoutisíciletou zkušenost církve, její velkou úctu k eucharistii a řadu velkých světců, kteří nám svým životem připomínali, že Ježíš v jejich životech udělal pro lidstvo obrovská díla. Tak např. sv. Matka Tereza z Kalkaty. Ta se se svými družkami každé ráno nejprve modlila k Ježíši, pak ho přijala v eucharistii a pak teprve šly ven do ulic Kalkaty, kde se staraly o ty nejubožejší ze všech. Celý den pracovaly, aby zmírnily následky bídy a svědčily tak o Kristu. A její dílo se rozšířilo po celém světě a mnoho lidí si sv. Matky Terezy velmi váží. Kde na to ona brala sílu? O koho se ve svém životě Matka Tereza opírala? O lásku k Ježíši, kterou čerpala z eucharistie. Ona totiž uvěřila větě, kterou jsme dnes slyšeli v evangeliu: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ Je krásné, že tomu věříme i my.

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

20. neděle v mezidobí cyklus B

„Já jsem ten chléb živý, který sestupuje z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mně poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli otcové a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít na věky.“ (Jan 6, 51 -58)

Pomůcka: Pracovní list

Milé děti, nenapadlo vás někdy, jaké by to bylo, kdybyste žily v době, kdy na zemi byl Pán Ježíš? Kdybyste se mu mohly dívat přímo do tváře, slyšely, co říká, viděly ho jíst, pít, usmívat se, mluvit se svou matkou atd.? (*nechte reagovat děti*) To by bylo na jednu stranu moc hezké a určitě velmi zajímavé, ale také nebezpečné a těžké. Proč? Protože Izraelity v té době sužovala Římská říše a lidé žili pod Římany v područí a protože byste viděly, že poměrně málo lidí věřilo, že Pán Ježíš je Syn Boží. Není to totiž vůbec jednoduché uvěřit, že ten, který vyrůstal jako dítě v nazaretské rodině, stejně jako ostatní lidé jí, pije, směje se, odpočívá, je Bůh, který přišel, vzal na sebe naše lidství a žil mezi lidmi, jako jeden z nás. A dokonce říká, že ten kdo ho nepřijme s jeho tělem a to takovým způsobem, že Ho opravdu přijímá do svého těla, tedy kdo nevěří, že chléb a víno, který mu Ježíš nabízí, jsou jeho tělo a krev, nemůže mít věčný život. Takže vidíte děti, že to není vůbec snadné. My na rozdíl od lidí, kteří byli kolem Ježíše, máme už dvoutisíciletou zkušenost církve, její velkou úctu k eucharistii a řadu velkých světců, kteří nám svým životem připomínali, že Ježíš v jejich životech udělal pro lidstvo obrovská díla. Tak např. sv. Matka Tereza z Kalkaty. Ta se svými družkami se každé ráno nejprve modlila k Ježíši, pak ho přijala v eucharistii a pak teprve šly ven do ulic Kalkaty, kde se staraly o ty nejubožejší ze všech. Celý den pracovaly, aby zmírnily následky bídy a svědčily tak o Kristu. A její dílo se rozšířilo po celém světě a mnoho lidí si sv. Matky Terezy velmi váží. Kde na to ona brala sílu? O koho se ve svém životě Matka Tereza opírala? O lásku k Ježíši, kterou čerpala z eucharistie. Ona totiž uvěřila větě, kterou jsme dnes slyšeli v evangeliu: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ Je krásné, že tomu věříme i my. Zkus nyní doplnit i jiné světce na pracovní list.